

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי לא תחנם מיבעי ליה דהכי קאמר רחמנא: לא תתן להם חן												כ.
א"כ, לימא קרא לא תחנם, מאי לא תחנם? שמע מינה תרתי.												כ.
ואכתי מיבעי ליה דהכי אמר רחמנא: לא תתן להם מתנת של חנם												כ.
אם כן, לימא קרא לא תחנם, מאי לא תחנם? שמע מינה כולהו.												כ.
לא תחנם - לא תתן להם חנייה בקרקע, דבר אחר: לא תחנם - לא תתן להם חן, דבר אחר: לא תחנם - לא תתן להם מתנת חנם.	תניא נמי הכי:											כ.
ומתנת חנם גופה תנאי היא												כ.
(דברים יד) לא תאכלו כל נבילה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי - אין לי אלא לגר בנתינה ולעובד כוכבים במכירה, לגר במכירה מניין? תלמוד לומר: תתננה או מכור. לעובד כוכבים בנתינה מניין? תלמוד לומר: תתננה ואכלה או מכור לנכרי, נמצא אתה אומר: אחד גר ואחד עובד כוכבים בין בנתינה בין במכירה, דברי ר' מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											כ.
דברים ככתבן, לגר בנתינה ולעובד כוכבים במכירה.	רבי יהודה:											כ.
שפיר קאמר ר"מ, ור' יהודה?												כ.
אי סלקא דעתך כדקאמר ר"מ, לכתוב רחמנא תתננה ואכלה ומכור, או למה לי? שמע מינה לדברים ככתבן הוא דאתא.	אמר לך: [רבי יהודה]											כ.
ור"מ?												כ.
ההוא לאקדומי נתינה דגר למכירה דעובד כוכבים.	[רבי מאיר]											כ.
ור' יהודה?												כ.
כיון דגר אתה מצווה להחיותו, - וכנעני אי אתה מצווה להחיותו, להקדים לא צריך קרא.	[רבי יהודה]											כ.
ד"א: לא תחנם - לא תתן להם חן.												כ. <
מסייע ליה לרב												כ.
אסור לאדם שיאמר כמה נאה עובדת כוכבים זו.	דאמר רב:											כ.
מעשה ברשב"ג שהיה על גבי מעלה בהר הבית, וראה עובדת כוכבים אחת נאה ביותר, אמר: (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה'	מיתיבי: [רשב"ג]											כ.
ואף ר"ע ראה אשת טורנוסרפוס הרשע, רק שחק ובכה, רק - שהיתה באה מטיפה סרוחה, שחק - דעתידה דמגיירא ונסיב לה, בכה - דהאי שופרא בלי עפרא	[רבי עקיבא]											כ.
ורב, אודווי הוא דקא מודה	[רב]											כ.
הרואה בריות טובות, אומר: ברוך שככה ברא בעולמו.	דאמר מר:											כ.
ולאסתכולי מי שרי?												כ.
(דברים כג) ונשמרת מכל דבר רע - שלא יסתכל אדם באשה נאה ואפילו פנויה, באשת איש ואפי' מכוערת, ולא בבגדי צבע של אשה, ולא בחמור ולא בחמורה ולא בחזיר ולא בחזירה ולא בעופות בזמן שנוקקין זה לזה, ואפילו מלא עינים כמלאך המות	מיתיבי:											כ.
אמרו עליו על מלאך המות, שכולו מלא עינים, בשעת פטירתו של חולה, עומד מעל מראשותיו וחרבו שלופה בידו וטיפה של מרה תלויה בו, כיון שחולה רואה אותו מזדעזע ופותה פיו וזורקה לתוך פיו, ממנה מת. ממנה מסריח, ממנה פניו מוריקות												כ.:
קרן זוית הוא.												כ.
ולא בבגדי צבע של אשה.												כ. <
אפילו שטוחין על גבי כותל.	רב יהודה אמר שמואל:											כ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ובמכיר בעליהן.	רב פפא:											◊
דיקא נמי, דקתני ולא בבגדי צבע אשה, ולא קתני ולא בבגדי צבעונין, שמע מינה.	רבא:											◊
הני מילי בעתיקי, אבל בהדתי לית לן בה, דאי לא תימא הכי, אנן מנא לאשפורי היכי יבינון? הא קא מסתכל.	רב חסדא:											◊
ולטעמיך, הא דאמר רב יהודה: מין במינו מותר להכניס כמכחול בשופרת	[רב יהודה]											◊
הא קא מסתכל												◊
אלא בעבידתיה טריד, ה"נ בעבידתיה טריד.												◊
ממנה מת.	אמר רב:											◊
נימא, פליגא דאבוה דשמואל												◊
דאמר אבוה דשמואל: אמר לי מלאך המות: אי לא דחיישנא ליקרא דבריינא, הוה פרענא בית השחיטה כבהמה	[אבוה דשמואל]											◊
דלמא ההיא טיפה מחתכה להו לסימנין.												◊
ממנה מסריח.												◊
מסייע ליה לרבי חנינא בר כהנא												◊
הרוצה שלא יסריח מתו, יהפכנו על פניו.	דא"ר חנינא בר כהנא, אמרי בי רב:											◊
(דברים כו) ונשמרת מכל דבר רע - שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה.	ת"ר:											◊
תורה מביאה לידי זהירות, וזהירות מביאה לידי זריזות, וזריזות מביאה לידי נקיות, נקיות מביאה לידי פרישות, פרישות מביאה לידי טהרה, טהרה מביאה לידי קדושה, קדושה מביאה לידי ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חטא, יראת חטא מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי רוח הקודש, רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים, והסידות גדולה מכולן, שנאמר: (תהלים פט) אז דברת בחזון לחסידוך.	מכאן א"ר פנחס בן יאיר:											◊
ופליגא דרבי יהושע בן לוי												◊
ענוה גדולה מכולן, שנאמר: (ישעיהו סא) רוח ה' אלהים עלי יען משה ה' אותי לבשר ענוים, חסידים לא נאמר אלא ענוים, הא למדת שענוה גדולה מכולן.	דא"ר יהושע בן לוי:											◊
אין מוכרין להן וכו'.												◊
מוכרין להן אילן על מנת לקוץ וקוצץ, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]											◊
אין מוכרין להן אלא קצוצה	רבי מאיר:											◊
שחת - על מנת לגזוז וגוזז, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]											◊
אין מוכרין להן אלא גזוזה	רבי מאיר:											◊
קמה - על מנת לקצור וקוצר, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]											◊
אין מוכרין אלא קצורה.	רבי מאיר:											◊
וצריכא, דאי אשמעינן אילן, בהא קאמר רבי מאיר, כיון דלא פסיד משהי ליה, אבל האי דכי משהי לה פסיד - אימא מודי ליה לר' יהודה ואי אשמעינן בהני תרתי, משום דלא ידע שבחיהו, אבל שחת ידיע שבחיהו - אימא מודי ליה לר' מאיר ואי אשמעינן בהא, בהא קאמר ר' מאיר, אבל בהנך אימא מודי ליה לרבי יהודה, צריכא.												◊
בהמה על מנת לשחוט, מהו? התם טעמא מאי שרי ר' יהודה? דלאו ברשותיה קיימי ולא מצוי משהי להו, אבל בהמה כיון דברשותיה דעובד כוכבים קיימא משהי לה, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:											◊
בהמה - ע"מ לשחוט ושחט, דברי רבי יהודה	ת"ש, דתניא: [רבי יהודה]											◊

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
--	---

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין מוכרין לו אלא שחוטה.	רבי מאיר:											כ
אין משכירין להם בתים בארץ ישראל ואין צריך לומר שדות, ובסוריא משכירין להם בתים אבל לא שדות, ובחול"ל מוכרין להם בתים ומשכירין שדות, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											כ
בארץ ישראל משכירין להם בתים אבל לא שדות, ובסוריא מוכרין בתים ומשכירין שדות, ובחול"ל לארץ מוכרין אלו ואלו.	רבי יוסי:											כא
אף במקום שאמרו להשכיר, לא לבית דירה אמרו, מפני שהוא מכניס לתוכו עבודת כוכבים, שנאמר: (דברים ו) לא תביא תועבה אל ביתך.												כא
ובכל מקום לא ישכיר לו את המרחץ, מפני שהוא נקרא על שמו.												כא
מאי אין צריך לומר שדות?												ג
אילימא משום דאית בה תרתי, חדא חניית קרקע, וחדא דקא מפקע לה ממעשר												כא
אי הכי, בתים נמי איכא תרתי, חדא חניית קרקע, וחדא דקא מפקע לה ממוזנה												כא
מזונה חובת הדר הוא.	רב מרשיא:											כא
בסוריא משכירין בתים כו'.												כ
מאי שנא מכירה דלא? משום מכירה דארץ ישראל, אי הכי, משכירות נמי נגזר												כא
היא גופה גזרה, ואנן ניקום וניגזור גזרה לגזרה?												כא
והא שכירות שדה דבסוריא, דגזרה לגזרה היא, וקא גזרינן												כא
התם לאו גזרה הוא, קסבר: כיבוש יחיד שמיא כיבוש, שדה דאית ביה תרתי - גזרו ביה רבנן, בתים דלית בהו תרתי - לא גזרו בהו רבנן.												כא
בחול"ל ארץ וכו'.												כ
שדה דאית ביה תרתי - גזרו בהו רבנן, בתים דלית בהו תרתי - לא גזרו בהו רבנן.												כא
בארץ ישראל משכירין להם בתים וכו'.	רבי יוסי:											כ
מ"ט?												כא
שדות דאית בהו תרתי - גזרו בהו רבנן, בתים דלית בהו תרתי - לא גזרו בהו רבנן.												כא
ובסוריא מוכרין וכו'.												כ
מ"ט?												כא
כיבוש יחיד לא שמיא כיבוש, ושדה דאית בה תרתי - גזרו בה רבנן, בתים דלית בהו תרתי - לא גזרו בהו רבנן.	קסבר: [רבי יוסי]											כא
ובחול"ל מוכרין וכו'.												כ
מאי טעמא?												כא
כיון דמרחק לא גזרינן.												כא
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:											כא
ובלבד שלא יעשנה שכונה.	רב יוסף:											כא
וכמה שכונה?												כא
אין שכונה פחותה משלשה בני אדם.	תנא:											כא

<p>מקרא-key:</p> <p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולחוש דלמא אזיל האי ישראל ומזבין לחד עובד כוכבים, ואזיל היאך ומזבין לה לתרי?										ז		כא
אלפני מפקדינן, אלפני דלפני לא מפקדינן.	אביי:									!	◊	כא
אף במקום שאמרו להשכיר.											■ ◊	כא <
מכלל דאיכא דוכתא דלא מוגרי, וסתמא כרבי מאיר, דאי ר' יוסי, בכל דוכתא מוגרי.											■ ◊	כא
ובכל מקום לא ישכור וכו'.											■ ◊	כא <
לא ישכור אדם מרחצו לעובד כוכבים, מפני שנקרא על שמו, ועובד כוכבים זה עושה בו מלאכה בשבתות ובימים טובים.	תניא, רבן שמעון בן גמליאל:										■ ◊	כא
אבל לכותי מאי? שרי, כותי אימר עביד ביה מלאכה בחולו של מועד										ז	◊	כא
בחולו של מועד אנן נמי עבדינן.										!	◊	כא
אבל שדהו לעובד כוכבים מאי? שרי, מאי טעמא?										ז	◊	כא
אריסא אריסותיה קעביד										!	◊	כא
מרחץ נמי אמרי: אריסא אריסותיה קעביד										ז	◊	כא
אריסא דמרחץ לא עבדי אנשי.										!	◊	כא
לא ישכיר אדם שדהו לכותי, מפני שנקראת על שמו, וכותי זה עושה בו מלאכה בחוש"מ.	תניא, ר"ש בן אלעזר										■ ◊	כא
אבל עובד כוכבים מאי? שרי, דאמרי: אריסא אריסותיה עביד, א"ה, כותי נמי אמרי: אריסא אריסותיה עביד										ז	◊	כא
אריסותא לר"ש בן אלעזר לית ליה, אלא עובד כוכבים, מ"ט מותר? דאמרינן ליה וציית										!	◊	כב
כותי נמי אמרינן ליה וציית										ז	◊	כב
כותי לא ציית, דאמר: אנא גמירנא טפי מינך.										!	◊	כב
א"ה, מאי איריא מפני שנקראת על שמו? תיפוק ליה משום (ויקרא יט) לפני עור לא תתן מכשול										ז	◊	כב
חדא ועוד קאמר, חדא משום לפני עור, ועוד מפני שנקראת על שמו.										!	◊	כב
הנהו מוריקאי דעובד כוכבים נקיט בשבתא וישראל בחד בשבתא, אתו לקמיה דרבא											○ ◊	כב
שרא להו.	[רבא]										■ ◊	כב
ישראל ועובד כוכבים שקיבלו שדה בשותפות, לא יאמר ישראל לעובד כוכבים טול חלקך בשבת ואני בחול, ואם התנו מתחלה - מותר, ואם באו לחשבון - אסור	איתביה רבינא לרבא:									ז	◊	כב
איכסיף.										○	◊	כב
לסוף איגלאי מלתא דהתנו מעיקרא הוו.										○	◊	כב
הנהו שתילי דערלה הוו, עובד כוכבים אכיל שני דערלה וישראל שני דהתירא, אתו לקמיה דרבא	רב גביה מבי כתיל:										○ ◊	כב
שרא להו.	[רבא]										■ ◊	כב
והא אותביה רבינא לרבא										ז	◊	כב
לסיועי סיעיה.										!	◊	כב
והא אכסיף										ז	◊	כב

✦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא- <u>key</u> :	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ	
לא היו דברים מעולם.		!										כב.
סתמא מאי?	איבעיא להו:	^									◇	כב.
אם התנו מתחילה - מותר	ת"ש:	!	■								◇	כב.
הא סתמא אסור.		!										כב.
אם באו לחשבון - אסור	אימא סיפא:	⚡	■								◇	כב.
הא סתמא מותר		⚡										כב.
אלא מהא ליכא למשמע מינה.		■									◇	כב.
הדרן עלך לפני אידיהן.											◇	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-רא</p>
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כב
אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים, מפני שחשודין על הרביעה													■
ולא תתייחד אשה עמהן, מפני שחשודין על העריות													■
ולא יתייחד אדם עמהן, מפני שחשודין על שפיכות דמים.													■
לוקחין מהן בהמה לקרבן, ואין חוששין לא משום רובע ולא משום נרבע, ולא משום מוקצה ולא משום נעבד	ורמינהי:												◊
בשלמא מוקצה ונעבד, אם איתא דאקצייה ואם איתא דפלחיה לא הוה מזבין ליה, אלא רובע ונרבע לחוש													◊
עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר.	רב תחליפא אמר רב שילא בר אבינא משמיה דרב:												◊
התינח נקבות, זכרים מאי איכא למימר?													◊
הואיל ומכחישין בבשר.	רב כהנא:												◊
לוקחין בהמה מרועה שלהן	אלא הא דתניא:												◊
ליחוש דלמא רבעה לה													◊
רועה שלהן מתיירא משום הפסד שכו.													◊
אין מוסרין בהמה לרועה שלהן	אלא הא דתניא:												◊
לימא: רועה שלהן מתיירא משום הפסד שכו													◊
אינהו ידיעי בהדי מרתתי, אנן דלא ידיענן בהו לא מרתתי.													◊
היינו דאמרי אינשי: מכתבא גללא בזע, רגלא בחבריה ידע.	רבה:												◊
אי הכי, זכרים מנקבות לא ניזבון, דחיישינן דלמא מרבעא ליה עילוה													◊
כיון דמיגרי בה מרתתא.													◊
ארמלתא לא תרבי כלבא ולא תשרי בר בי רב באושיזא	אלא הא דתני רב יוסף:												◊
בשלמא בר בי רב צניע לה, אלא כלבא כיון דמיגרה בה מרתתא													◊
כיון דכי שדיא ליה אומצא ומסריך אבתרה, מימר אמרי אינשי: האי דמסריך אבתרה, משום אומצא דקא מסריך.													◊
נקבות אצל נקבות מאי טעמא לא מייחדינן?													◊
מפני שהעובדי כוכבים מצויין אצל נשי חבריהן, ופעמים שאינו מוצאה, ומוצא את הבהמה ורובעה.	מר עוקבא בר חמא:												◊
ואיבעית אימא: אפילו מוצאה נמי רובעה													◊
חביבה עליהן בהמתן של ישראל יותר מנשותיהן	דאמר מר:												◊
בשעה שבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא.	דא"ר יוחנן:												◊
אי הכי, ישראל נמי													◊
ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה זוהמתן, עובדי כוכבים שלא עמדו על הר סיני - לא פסקה זוהמתן.													◊
איבעיא להו: עופות מאי?													◊

✦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 Oמעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ? קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תא שמע, דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי חנינא:												כב:
אני ראיתי עובד כוכבים שלקח אוו מן השוק, רבעה, חנקה, צלאה ואכלה.												כב:
אני ראיתי ערבי אחד שלקח ירך מן השוק וחקק בה כדי רביעה, רבעה, צלאה ואכלה.	וא"ר ירמיה מדיפתי:											כג:
לא קשיא: הא לכתחלה, הא דיעבד.	רבינא:											כג:
ומנא תימרא דשאני בין לכתחלה בין לדיעבד?												כג:
לא תתייחד אשה עמהם, מפני שחשודין על העריות	דתנן:											כג:
האשה שנחבשה בידי עובדי כוכבים, ע"י מומן - מותרת לבעלה, ע"י נפשות - אסורה לבעלה	ורמינהו:											כג:
אלא לאו ש"מ: שאני לן בין - לכתחלה לדיעבד.												כג:
ממאי? דלמא לעולם אימא לך: אפילו דיעבד נמי לא, והכא היינו טעמא, דמתירא משום הפסד ממונו.												כג:
ע"י נפשות אסורה לבעלה	תדע, דקתני סיפא:											כג:
ותו לא מידי.												כג:
לא קשיא: הא רבי אליעזר, הא רבנן	רבי פדת:											כג:
דתנן גבי פרת חטאת, ר' אליעזר אומר: אינה נקחת מן העובדי כוכבים	[דתנן: רבי אליעזר]											כג:
מתירין	חכמים:											כג:
מאי לאו בהא קמיפלגי												כג:
חיישינן לרביעה	דר"א סבר:											כג:
לא חיישינן לרביעה.	ורבנן סברי:											כג:
ממאי? דלמא דכ"ע לא חיישינן לרביעה והכא היינו טעמא דרבי אליעזר, כדרב יהודה אמר רב												כג:
הניח עליהן עודה של שקין - פסלה, ובעגלה - עד שתמשוך בה	דאמר רב יהודה אמר רב:											כג:
חיישינן	מר סבר: [רבי אליעזר]											כג:
לא חיישינן	ומר סבר: [רבנן]											כג:
לא ס"ד, משום ניחא פורתא לא מפסיד טובא.												כג:
ה"נ לימא: משום הנאה פורתא לא מפסיד טובא												כג:
התם יצרו תוקפו.												כג:
ודלמא דכולי עלמא לא חיישינן לרביעה, והכא היינו טעמא דר"א כדתני שילא												כג:
מ"ט דר' אליעזר? (במדבר יט) דבר אל בני ישראל ויקחו אליך - בני ישראל יקחו, ואין העובדי כוכבים יקחו	דתני שילא:											כג:
לא סלקא דעתך												כג:
וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות כולן	דקתני סיפא:											כג:
ואי סלקא דעתך כדתני שילא, בשלמא פרה כתיב בה קיחה, אלא כוליהו קרבנות קיחה כתיב בה?												כג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר - אלא בפרה דדמיה יקרין, אבל בשאר קרבנות מודו ליה												כג.
לוקחין מהן בהמה לקרבן	ואלא הא דתניא:											כג:
מני? לא ר' אליעזר ולא רבנן												כג:
מאי אותיבו ליה חבריה לר' אליעזר? (ישעיהו ס) כל צאן קדר יקבצו לך יעלו על רצון מזבחי.	ועוד, תניא בהדיא:											כג:
עד כאן לא פליגי אלא בחששא, אבל היכא דודאי רבעה - פסלה ש"מ דפרה קדשי מזבח היא, דאי קדשי בדק הבית, מי מיפסלא בה רביעה												כג:
שאני פרה, דחטאת קרייה רחמנא.												כג:
אלא מעתה, תיפסל ביוצא דופן												כג:
וכי תימא ה"נ												כג:
הקדישה ביוצא דופן - פסולה	אלמה תניא: [ת"ק]											כג:
מכשיך	רבי שמעון:											כג:
וכי תימא, ר"ש לטעמיה												כג:
יוצא דופן ולד מעליא הוא	דאמר: [רבי שמעון]											כג:
מודה היה ר"ש לענין קדשים שאינו קדוש	והא"ר יוחנן:											כג:
אלא שאני פרה, הואיל ומום פוסל בה - דבר ערוה וע"ז נמי פוסל בה, דכתיב: (ויקרא כב) כי משחתם בהם מום במ												כג:
כל מקום שנא' השחתה - אינו אלא דבר ערוה וע"ז, דבר ערוה - דכתיב: (בראשית ו) כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ, וע"ז - דכתיב: (דברים ד) פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל	ותנא דבי ר' ישמעאל:											כג:
והא פרה נמי הואיל ומום פוסל בה, דבר ערוה ועבודת כוכבים פסלי בה.												כג:
מ"ט דרבי אליעזר? דכתיב: (במדבר יט) דבר אל בני ישראל ויקחו - בני ישראל יקחו, ואין העובדי כוכבים יקחו.	גופא, תני שילא:											כג:
אלא מעתה, (שמות כה) דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה - ה"נ דבני ישראל יקחו, ואין העובדי כוכבים יקחו												כג:
וכי תימא ה"נ												כג:
שאלו את ר"א: עד היכן כיבוד אב ואם?	והאמר רב יהודה אמר שמואל:											כג:
צאו וראו מה עשה עובד כוכבים אחד לאביו באשקלון ודמא בן נתינה שמו, פעם אחת בקשו ממנו אבנים לאפוד בששים רבוא שכר	אמר להם: [רבי אליעזר]											כג:
בשמונים רבוא	רב כהנא מתני:											כד.
והיו מפתחות מונחות תחת מראשותיו של אביו ולא צערן												כד.
אבני שהם הפסיק הענין.												כד.
והא ואבני מלואים כתיב, דהדר ערביה												כד.
לשנה אחרת נולדה לו פרה אדומה בעדרו, נכנסו חכמי ישראל אצלו, אמר להם: יודע אני בכם שאם אני מבקש מכם כל ממון שבעולם אתם נותנין לי, עכשיו איני מבקש מכם אלא אותו ממון שהפסדתי בשביל אבא	ועוד, קתני סיפא:											כד.
התם על ידי תגרי ישראל זבון.												כד.
ורבי אליעזר לא חייש לרביעה?												כד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשה ולקחיה מן העובד כוכבים ודמא שמו, ואמרי לה רמיז שמו	והתניא, אמרו לו לר' אליעזר:										⊖	כד.
משם ראייה? ישראל היו משמרין אותה משעה שנולדה	אמר להן רבי אליעזר:										⊖	כד.
רבי אליעזר תרתי אית ליה, קיחה, וחייש נמי לרביעה.											⊖	כד.
ישראל היו משמרין אותה משעה שנולדה.	אמר מר:										⊖	כד.
וניחוש דלמא רבעי לאמא כי הוה מעברא											⊖	כד.
וולד הנוגחת אסורה - היא וולדה נגחו, וולד הנרבעת אסורה - היא וולדה נרבען	דאמר רבא:										⊖	כד.
אימא: ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה.											⊖	כד.
וניחוש דלמא רבעוה לאמא מעיקרא											⊖	כד.
כל הפסולין לגבי מזבח - ולדותיהן מותרין	דתנן:										⊖	כד.
ר' אליעזר אוסר	ותני עלה: [רבי אליעזר										⊖	כד.
הניחא לרבא											⊖	כד.
מחלוקת כשנרבעו כשהן מוקדשין, אבל כשהן חולין - דברי הכל מותרין	דאמר רבא אמר רב נחמן:										⊖	כד.
מחלוקת - כשנרבעו כשהן חולין, אבל כשהן מוקדשין - דברי הכל אסורין	אלא לרב הונא בר חיננא אמר רב נחמן:										⊖	כד.
מאי איכא למימר?											⊖	כד.
אימא: ישראל היו משמרין אותה לאמא משעה שנוצרה.											⊖	כד.
וניחוש דילמא רבעוה לאמא דאמא											⊖	כד.
כולי האי לא חיישינן.											⊖	כד.
ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה.	אמר מר:										⊖	כד.
מנא ידעינן?											⊖	כד.
כוס אדום מעבירין לפניו בשעה שעולה עליה זכר.	רב כהנא:										⊖	כד.
א"ה, אמאי דמיה יקרין?											⊖	כד.
הואיל ושתי שערות פוסלות בה.											⊖	כד.
ומאי שנא דידהו?											⊖	כד.
במוחזקת.	רב כהנא:										⊖	כד.
וכן היה ר"א פוסל בכל הקרבנות כולן	יתיב ר' אמי ורבי יצחק נפחא אקלעא דר' יצחק נפחא, פתח חד מינייהו ואמר:										⊖	כד.
מאי אותיבו ליה חברוהי לר"א? (ישעיהו ס) כל צאן קדר יקבצו לך וגו'. אמר להן ר"א: כולם גרים גרורים הם לעתיד לבא.	פתח אידך מינייהו ואמר:										⊖	כד.
מאי קרא? (צפניה ג) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וגו'.	רב יוסף:										⊖	כד.
ודלמא מעבודת כוכבים הוא דהדור בהן	אמר ליה אבוי:										⊖	כד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לעבדו שכם אחד כתיב.	אמר ליה רב יוסף:									!		◇
רב פפא מתני הכי.										■		◇
ורב זביד מתני הכי:												◇
וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות	ותרוייהו אמרי:										■	◇
ומאי אותיבו ליה חברוהי לרבי אליעזר? כל צאן קדר יקבצו לך וגו' אמר רבי אליעזר: כולם גרים גרורים הם לעתיד לבא ומאי קראה? כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה'.	ותרוייהו אמרי:										■	◇
ודלמא מעבודת כוכבים הוא דהדרי בהן	מתקיף לה רב יוסף:									?		◇
לעבדו שכם אחד כתיב.	א"ל אביי:									!		◇
(שמות י) ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועולות.	מיתיבי:										■	◇
קודם מתן תורה שאני.										!		◇
(שמות יח) ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים	ת"ש:										■	◇
יתרו נמי קודם מתן תורה הוה.										!		◇
הניחא למ"ד: יתרו קודם מתן תורה הוה, אלא למ"ד: יתרו לאחר מתן תורה הוה, מאי איכא למימר?										?		◇
אלא, יתרו מישראל זבן.										!		◇
(שמואל א' טו) ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבוח לה' אלהיך.	ת"ש:										■	◇
מאי מיטב? דמי מיטב.										!		◇
ומ"ש מיטב?										?		◇
כי היכי דליקפץ עליהן זבינא.										!		◇
(שמואל ב' כד) ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדוני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעולה והמוריגים וכלי הבקר לעצים	ת"ש:										■	◇
ארונה גר תושב היה.	רב נחמן:									!		◇
מאי מוריגים?										^		◇
מטה של טורביל.	עולא:									!		◇
מאי מטה של טורביל?										^		◇
עיצא דקורקסא דדיישן.										!		◇
מאי קרא? (ישעיהו מא) הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדוק וגבעות כמוץ תשים.	רב יוסף:									■		◇
(שמואל א' ו) ואת הפרות העלו עולה לה'	מיתיבי:										■	◇
הוראת שעה היתה.										!		◇
ה"נ מסתברא, דאי לא תימא הכי, עולה נקבה מי איכא?											■	◇
ומאי קושיא? דלמא בבמת יחיד, וכדרב אדא בר אבהה										?		◇
מנין לעולה נקבה שהיא כשרה בבמת יחיד? שנאמר: (שמואל א' ז) ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלהו עולה.	דאמר רב אדא בר אבהה:									■	?	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- summary and review for central point < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ויעלה זכר משמע										;		כד:		
ויעלה כתיב.	רב נחמן בר יצחק:									!		כד:		
גבול יש לה, פחותה מבת ג' שנים נעקרת, בת ג' שנים אינה נעקרת.	רבי יוחנן:										■	◇	כד:	
איתיביה כל הני תיובתא, שני להו: פחותה מבת ג' שנים.	[רבי יוחנן]										■	◇	כד:	
ואת הפרות העלו עולה לה!	ת"ש:									■	;	◇	כד:	
בפחותה מבת שלש שנים.										!	■	◇	כד:	
א"כ, היינו ואת בניהם כלו בבית? פחותה מבת ג' שנים מי קא ילדה?	מתקיף לה רב הונא בריה דרב נתן:										;	◇	כד:	
פרה וחמור - מבת ג' דאי לכהן, מאן ואילך ספק	והתנן:										■	;	כד:	
אלא, מחזורתא כדשנין מעיקרא.											■	◇	כד:	
(שמואל א' ו) וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש וגו'												■	◇	כד:
מאי וישרנה?												^	כד:	
שאמרו שירה	רבי יוחנן משום ר"מ:										!	◇	כד:	
שישרו פניהם כנגד ארון ואמרו שירה.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:										!	◇	כד:	
ומאי שירה אמרו?											^	כד:		
(שמות טו) אז ישיר משה ובני ישראל.	רבי יוחנן משום ר"מ:										!	◇	כד:	
(ישעיהו יב) ואמרתם ביום ההוא הודו לה' קראו בשמו וגו'.	רבי יוחנן דידיה:										!	◇	כד:	
מזמורא יתמא, (תהלים צח) מזמור שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וורוע קדשו.	ר"ש בן לקיש:										!	◇	כד:	
(תהלים צט) ה' מלך ירגזו עמים.	רבי אלעזר:										!	◇	כד:	
(תהלים צג) ה' מלך גאות לבש.	רבי שמואל בר נחמני:										!	◇	כד:	
רוני רוני השיטה התנופפי ברוב הדרך המחושקת בריקמי זהב המהוללה בדביר ארמון ומפוארה בעדי עדיים.	רבי יצחק נפחא:										!	◇	כד:	
רב אשי מתני לה להא דר' יצחק נפחא אהא:	[רב אשי]										■	◇	כד:	
(במדבר י) ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' - ישראל מאי אמרו? אמר ר' יצחק נפחא: רוני רוני השיטה וכו'.	[רבי יצחק נפחא]										■	◇	כד:	
כמאן קרו פרסאי לספרא דביר? מהכא: (שופטים א) ושם דביר לפנים קרית ספר.	רב:										■	◇	כד:	
כמאן קרו פרסאי לנידה דשתנא? מהכא: (בראשית לא) כי דרך נשים לי.	רב אשי, אמר רב ספרא:										■	◇	כד:	
(יהושע י) וידום השמש וירח עמד עד יקום גוי אויביו הלא היא כתובה על ספר הישר												■	כה.	
מאי ספר הישר?												^	כה.	
זה ספר אברהם יצחק ויעקב שנקראו ישרים, שנא': (במדבר כג) תמות נפשי מות ישרים. והיכא רמיזא? (בראשית מח) וזרעו יהיה מלא הגוים, אימתי יהיה מלא הגוים? בשעה שעמדה לו חמה ליהושע.	רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:										!	◇	כה.	
(יהושע י) ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים												■	כה.	
וכמה?												^	כה.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עשרים וארבעה שעי, אזיל שית וקם שית, אזיל שית וקם שית, כולה מלתא כיום תמים	רבי יהושע בן לוי:										!	◇
שלשים ושית, אזיל שית וקם תריסר, אזיל שית וקם תריסר, עמידתו כיום תמים	רבי אלעזר:										!	◇
ארבעים ושמונה, אזיל שית וקם תריסר, אזיל שית וקם עשרים וארבעה, שנאמר: ולא אץ לבוא כיום תמים, מכלל דמעיקרא לאו כיום תמים הוה	רבי שמואל בר נחמני:										!	◇
בתוספתא פליגי	א"ד:										■	◇
עשרים וארבעה, אזיל שית וקם תריסר, אזיל שית וקם תריסר, עמידתו כיום תמים	רבי יהושע בן לוי:										!	◇
שלשים ושש, אזיל שית וקם תריסר, אזיל שית וקם עשרים וארבעה, ולא אץ לבוא כיום תמים	רבי אלעזר:										!	◇
ארבעים ושמונה, אזיל שית וקם עשרים וארבעה, אזיל שית וקם כ"ד, מקיש עמידתו לביאתו, מה ביאתו כיום תמים, אף עמידתו כיום תמים.	רבי שמואל בר נחמני:										!	◇
כשם שעמדה לו חמה ליהושע, כך עמדה לו חמה למשה ולנאקדימון בן גוריון.	תנא:										■	◇
יהושע											■	◇
קראי.											■	◇
נקדימון בן גוריון											■	◇
גמרא.											■	◇
למשה מנלן?											^	◇
אתיא אחל אחל, כתיב הכא: (דברים ב) אחל תת פחדך, וכתיב התם ביהושע: (יהושע ג) אחל גדלך.	[רבי אלעזר]										!	◇
אתיא תת תת, כתיב הכא: אחל תת פחדך, וכתיב ביהושע: (יהושע י) ביום תת ה' את האמורי.	רבי יוחנן:										!	◇
מגופיה דקרא שמעת ליה: (דברים ב) אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך, אימתי רגזו וחלו מפניך? בשעה שעמדה לו חמה למשה.	רבי שמואל בר נחמני:										!	◇
ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו	מיתבי:										?	◇
איבעית אימא: שעות הוא דלא הוו נפיש כולי האי											!	◇
ואיבעית אימא: אבני ברד לא הוו, דכתיב: (יהושע י) ויהי בנוסם מפני בני ישראל הם במורד בית חורון וה' השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימותו.											!	◇
כתיב: (שמואל ב' א) ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר											■	◇
מאי ספר הישר?											^	◇
זה ספר אברהם יצחק ויעקב שנקראו ישרים, דכתיב בהו: (במדבר כג) תמות נפשי מות ישרים ותהי אחירתי כמוהו. והיכא רמיזא? (בראשית מט) יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויביך, ואיזו היא מלחמה שצריכה יד כנגד עורף? הוי אומר: זו קשת.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:										!	◇
זה ספר משנה תורה, ואמאי קרו ליה ספר הישר? דכתיב: (דברים ו) ועשית הישר והטוב בעיני ה'. והיכא רמיזא? (דברים לג) ידיו רב לו, ואיזו היא מלחמה שצריכה שתי ידיים? הוי אומר: זו קשת.	רבי אלעזר:										!	◇
זה ספר שופטים, ואמאי קרו ליה ספר הישר? דכתיב: (שופטים יז) בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה. והיכא רמיזא? (שופטים ג) למען דעת דורות בני ישראל ללמדם מלחמה, ואיזו היא מלחמה שצריכה לימוד? הוי אומר: זו קשת. ומנלן דביהודה כתיב? דכתיב: (שופטים א) מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו, ויאמר ה' יהודה יעלה.	רבי שמואל בר נחמני:										!	◇
(שמואל א' ט) וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול											■	◇
מאי והעליה?											^	◇
שוק ואליה, מאי והעליה? דמסמכא שוק לאליה	רבי יוחנן:										!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שוק וחזה, מאי והעליה? דמחית לה לחזה עילויה דשוק כי בעי אנופי ומנפי ליה	רבי אלעזר:											!	◇
שוק ושופי, מאי והעליה? שופי עילויה דשוק קאי.	רבי שמואל בר נחמני:											!	◇
לא תתייחד אשה עמהם.													◀
במאי עסקינן?													^
אילמא בחד												!	
דכוותה גבי ישראל מי שרי?												!	
לא יתייחד איש אחד עם שתי נשים	והתנן:											!	◇
אלא בתלתא												!	
דכוותה גבי ישראל בפרוצים מי שרי?												!	
אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים	והתנן:											!	◇
לא שנו אלא בכשרים, אבל בפרוצים אפילו עשרה נמי לא, מעשה היה והוציאוה עשרה במטה	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											!	◇
לא צריכא - באשתו עמו, עובד כוכבים אין אשתו משמרתו, אבל ישראל אשתו משמרתו.												!	◇
ותיפוק ליה משום שפיכות דמים												!	◇
באשה חשובה עסקינן, דמירתתי מינה	רבי ירמיה:											!	◇
אשה כלי זיינה עליה.	רב אידי:											!	◇
מאי בינייהו?												!	
איכא בינייהו: אשה חשובה בין אנשים ושאינה חשובה בין הנשים.												!	◇
האשה אע"פ שהשלום עמה - לא תתייחד עמה, מפני שחשודין על העריות.	תניא כוותיה דרב אידי בר אבין:											!	◇
לא יתייחד אדם עמהן.													◀
ישראל שנזדמן לו עובד כוכבים בדרך - טופלו לימינו	ת"ר:												◇
בסייף - טופלו לימינו, במקל - טופלו לשמאלו. היו עולין במעלה או יורדין בירידה, לא יהא ישראל למטה ועובד כוכבים למעלה, אלא ישראל למעלה ועובד כוכבים למטה ואל ישוח לפניו, שמא ירוץ את גולגלתו. שאלו להיכן הולך - ירחיב לו את הדרך, כדרך שעשה יעקב אבינו לעשו הרשע, דכתיב: (בראשית לג) עד אשר אבא אל אדוני שעירה, וכתיב: (בראשית לג) ויעקב נסע סכותה.	ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:												◇
מעשה בתלמידי ר"ע שהיו הולכים לכזיב, פגעו בהן ליסטים	[תלמידי רבי עקיבא]											o	◇
אמרו להן: לאן אתם הולכים?												o	
אמרו להן: לעכו.	[תלמידי רבי עקיבא]											o	
כיון שהגיעו לכזיב פירשו.	[תלמידי רבי עקיבא]											o	◇
אמרו להן: תלמידי מי אתם?												o	
אמרו להן: תלמידי ר"ע	[תלמידי רבי עקיבא]											o	

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמרו להן: אשרי ר"ע ותלמידיו, שלא פגע בהן אדם רע מעולם.												כח:
רב מנשה הוה אזל לבי תורתא, פגעו ביה גנבי	[רב מנשה]											כח:
אמרו ליה: לאן קאזלת?												כז:
אמר להן: לפומבדיתא.	[רב מנשה]											כז:
כי מטא לבי תורתא פריש.	[רב מנשה]											כז:
אמרו ליה: תלמידא דיהודה רמאה את												כז:
אמר להו: ידעיתו ליה? יהא רעוא דליהו הנהו אינשי בשמתיה.	[רב מנשה]											כז:
אזלו עבדו גניבתא עשרין ותרתין שנין ולא אצלחו. כיון דחזו, אתו כולוהו תבעו דלישרו שמתיהו, והוה בהו חד גירדנא דלא אתא לשרויה שמתיה, אכלי' אריא.												כז:
היינו דאמרי אינשי: גירדנא דלא טייון, שתא בציר משני.												כז:
תא חזי מה בין גנבי בכל ולסטין דארץ ישראל.												כז:
בת ישראל לא תיילד את העובדת כוכבים, מפני שמילדת בן לעובדת כוכבים, אבל עובדת כוכבים מילדת בת ישראל.												כז:
בת ישראל לא תניק בנה של עובדת כוכבים, אבל עובדת כוכבי' מניקה בנה של ישראל ברשותה.												כז:
בת ישראל לא תיילד את העובדת כוכבים - מפני שמילדת בן לעובדת כוכבים, ועובדת כוכבים לא תיילד את בת ישראל - מפני שחשודין על שפכות דמים, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]											כז:
עובדת כוכבים מילדת את בת ישראל בזמן שאחרות עומדות על גבה, אבל לא בינה לבינה.	הכמים:											כז:
אפי' אחרות עומדות על גבה נמי לא, דזימנין דמנחא ליה ידא אפוטא וקטלא ליה ולא מתחזי. כי היא איתתא דאמרה לחברתה: מולדא יהודייתא בת מולדא יהודייתא אמרה לה: נפישין בישתא דהיא איתתא, דקא משפילנא מינייהו דמא כי אופיא דנהרא.	ור"מ אומר:											כז:
ורבנן?												כז:
לא היא, במילתא בעלמא הוא דאוקימתה.	א"ל: [רבנן]											כז:
בת ישראל לא תניק.												כז:
בת ישראל לא תניק בנה של עובדת כוכבים - מפני שמגדלת בן לעובדת כוכבים, ועובדת כוכבים לא תניק את בנה של בת ישראל - מפני שחשודה על שפכות דמים, דברי ר"מ	ת"ר: [רבי מאיר]											כז:
עובדת כוכבים מניקה את בנה של בת ישראל בזמן שאחרות עומדות על גבה, אבל לא בינו לבינה.	הכמים:											כז:
אפילו אחרות עומדות על גבה נמי לא, דזימנין דשייפא ליה סמא לדד מאבראי וקטלא ליה.	ור"מ אומר:											כז:
וצריכא, דאי אשמעינן מילדת, בההיא קאמרי רבנן דשרי, דלא אפשר, משום דאחרות ראות אותה, אבל מניקה דאפשר דשייפא ליה סמ לדד מאבראי וקטלא ליה - אימא מודי ליה לרבי מאיר ואי אשמעינן מניקה, בההיא קאמר רבי מאיר דאסור, משום דשייפא ליה סמ לדד מאבראי וקטלא ליה, אבל מילדת דלא אפשר היכא דאחרות עומדות על גבה - אימא מודי להו לרבנן, צריכא.												כז:
יהודית מילדת עובדת כוכבים בשכר, אבל לא בחנם	ורמינהו:											כז:
בשכר שרי משום איבה.	רב יוסף:											כז:
אולודי עובדת כוכבים בשבתא בשכר שרי משום איבה	סבר רב יוסף למימר:											כז:
יכלה למימר לה: דידן דמינטרי שבתא מחללינן עליהו, דידכו דלא מינטרי שבתא לא מחללינן.	א"ל אביי:											כז:
אנוקי בשכר שרי משום איבה	סבר רב יוסף למימר:											כז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין מימרא		Talmud Navigator										
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יכלה למימר אי פנויה היא: בעינא לאינסובי, אי אשת איש היא: לא קא מזדהמנא באפי גברא.	אמר ליה אביי:											כז.
הא דתניא: העובדי כוכבים ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורדין, אסוקי בשכר שרי משום איבה	סבר רב יוסף למימר:											כז.
יכול לומר לו: קאי ברי אאיגרא, אי נמי: נקיטא לי זימנא לבי דואר.	אמר ליה אביי:											כז.
העובדי כוכבים ורועי בהמה דקה - לא מעלין ולא מורדין, אבל המינין והמסורות והמומרים - היו מורדין ולא מעלין.	תני רבי אבהו קמיה דר' יוחנן:											כז.
אני שונה: (דברים כב) לכל אבידת אחיך - לרבות את המומר, ואת אמרת היו מורדין סמי מכאן מומר.	א"ל: [רבי יוחנן]											כז:
ולישני ליה: כאן במומר אוכל נבילות לתיאבון, כאן במומר אוכל נבילות להכעיס												כז:
אוכל נבילות להכעיס מין הוא.	קסבר: [רבי אבהו]											כז:
מומר - פליגי ביה רב אחא ורבינא:	איתמר:											כז:
לתיאבון - מומר, להכעיס - מין הוי	חד: [רב אחא/רבינא]											כז:
אפילו להכעיס נמי מומר, אלא איזהו מין? זה העובד אלילי כוכבים.	וחד: [רב אחא/רבינא]											כז:
אכל פרעוש אחד או יתוש אחד - הרי זה מומר	מיתבי:											כז:
והא הכא דלהכעיס הוא, וקתני: מומר												כז:
התם בעי למיטעם טעמא דאיסורא.												כז:
היו מורדין אבל לא מעלין.	אמר מר:											כז:
השתא אחותי מחתנין, אסוקי מיבעי?												כז:
לא נצרכא, שאם היתה מעלה בבור מגררה, דנקיט ליה עילא ואמר: לא תיחות, חיותא עלויה.	רב יוסף בר חמא אמר רב ששת:											כז:
לא נצרכא, שאם היתה אבן על פי הבאר מכסה, אמר: לעבורי חיותא עלויה.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:											כז:
שאם היה סולם מסלקו, אמר: בעינא לאחותי ברי מאיגרא.	רבינא:											כז:
ישראל מל את העובד כוכבים לשום גר, לאפוקי לשום מורגא דלא ועובד כוכבים לא ימול ישראל, מפני שחשודין על שפכות דמים, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]											כז:
עובד כוכבים מל את ישראל בזמן שאחרים עומדין על גבו, אבל בינו לבינו לא.	חכמים:											כז:
אפילו אחרים עומדים על גבו נמי לא, דזימנין דמצלי ליה סכינא ומשווי ליה כרות שפכה.	ורבי מאיר אומר:											כז:
וסבר ר"מ: עובד כוכבים לא?												כז:
עיר שאין בה רופא ויש בה רופא כותי ורופא עובד כוכבים, ימול עובד כוכבים ואל ימול כותי, דברי ר"מ	ורמינהו: [רבי מאיר]											כז:
ימול כותי ואל ימול עובד כוכבים	רבי יהודה:											כז:
איפוך												כז:
ימול כותי ולא עובד כוכבים	רבי מאיר:											כז:
עובד כוכבים ולא כותי.	רבי יהודה:											כז:
וסבר ר' יהודה: עובד כוכבים שפיר דמי?												כז:
מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה? שנא: (בראשית טז) ואתה את בריתי תשמור	והתניא, ר' יהודה											כז:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ; question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראייה ■
--	---

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אלא, לעולם לא תיפוך, והכא במאי עסקינן - ברופא מומחה												!	◇	כו:
אם היה מומחה לרבים - מותר.	דכי אתא רב דימי א"ר יוחנן:											!		כז.